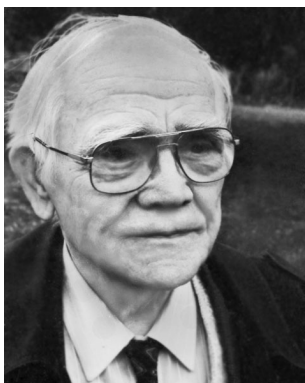

Д. В. Степовик

Молодожанин Леонід Григорович

МОЛОДОЖАНИН Леонід Григорович (псевд. – Лео Мол; 02(15). 01. 1915, м. Полонне, нині Хмельн. обл. – 11. 07. 2009, м. Вінніпег, провінція Манітоба, Канада) – скульптор, маляр. Дійсний член Королів. канад. АМ (1973). Ордени Канади (1989), «За заслуги» 2-го ступеня (2001). Член НСХУ (1992). Закін. Інститут живопису, скульптури та архітектури у Ленінграді (нині С.-Петербург, 1940; майстерня М. Манізера), удосконалював майстерність у скульптора В. Фрасса (Відень, 1941), навч. у Берлін. ВШ образотвор. мистецтв (1942–45; кл. Й. Шайбе) та Гааз. АМ (1946–48; кл. Б. Гунда). Від 1949 – у Вінніпезі. Президент Асоц. мистців Манітоби (1978), заступник голови Об'єдн. укр.-амер. мистців США (1964), Об'єдн. укр митців у діаспорі (1974), Товариства скульпторів Канади (1981). На творчій роботі. Учасник мистецьких виставок від 1958. Персон. – у Вінніпезі (від 1991). Як представник кількох шкіл скульптури, зокрема зх.-європ., М. виробив власну манеру творчості, в якій поєднав реалізм з імпресіонізмом та експресіонізмом. Це виявилось у вираз. психологізмі низки його станк. скульптур. портретів і навіть монум. скульптурі, яскравим прикладом чого є пам'ятник Т. Шевченкові у Вашингтоні (1964, арх. Р. Жук). Створив 80 проектів вітражів для церков Канади, бл. 300 бронз. постатей – у Саду скульптур Лео Мола (Вінніпег), а також мозаїки, олійні пейзажі, гравюри, рисунки, керам. вироби. На поч. 1990-х рр. Нац. музею Т. Шевченка у Києві подарував бронз. копії пам'ятників Кобзареві у Вашингтоні та Буенос-Айресі. Деякі роботи зберігаються в Нац. портрет. галереї у Вашингтоні, Музеї Ватикану та Укр. катол. університеті у Римі.

Фотоілюстрації

Основні твори

пам'ятник О. Бородіну та погруддя П. Чайковського (Ленінгр. консерваторія; обидва – 1940); композиції – «Торс» (1958; 1981), «Лісоруби» (1978, випущено 2000 на марці), «Гайдамаки» (1970; 1992), «Сліпий бандурист» (1996), «Катерина» (2000); пам'ятники – Т. Шевченку (Буенос-Айрес, 1971, арх. В. Гриненко; Прудентополіс, Бразилія; 1989; С.-Петербург, 2000; Івано-Франківськ, 2004; Оттава, 2011); королеві Єлизаветі II (Вінніпег, 1968, Манітоб. центр століття Канади), Папі Римському Івану-Павлу II (м. Альтотінг, Німеччина, 1983), київ. князю Володимирові (Вінніпег, 1984; Саскатун, Лондон, Рим, усі – 1988; Торонто, 1989); скульптурні портрети – О. Кошиця, Д. Ейзенгауера (обидва – 1965), В. Черчилля, Н. Макдональд (обидва – 1966), І. Огієнка (1968), Йосифа Сліпого (1971), М. Лисенка (1979), Андрея Шептицького (1988).

Рекомендована література

1. P. Duval. Leo Mol. Winnipeg, 1982;
2. Головащенко М. Скульптор Леонід Молодожанин // КіЖ. 1991, 6 лип.;
3. Степовик Д. Скульптор Лео Мол: Життя і творчість. К., 1995;
4. Лео Мол: Альбом. К., 1995.

Бібліографічний опис:

Молодожанин Леонід Григорович / Д. В. Степовик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-69762>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).